

ກາຮສຶກຂາເປົ້າຍບເຫືບຄວາມພິງພອໃຈກັບຄວາມຕ້ອງກາຮ
ດ້ານຄຸນກາພບັນທີຕໍ່ອັນຸຜູ້ໃຊ້ບັນທີຕ ກາຄວິ່າກາຫາຕະວັນອອກ
ຄະນະມນຸ່ຍຄາສຕົຮ໌ແລະສັງຄມຄາສຕົຮ໌ ມາວິທຍາລັຍນູຽພາ
The comparative study of user's satisfaction and need
of graduates quality from the Department of Oriental
Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Burapha University

ປານເສດຖະກິດ
ວິໄລ ລົມກວາຣານັນຕີ", Ph.D.
ສູນທີ ລາກຮູ່ງເຮືອງ", Ph.D.

ບທຄັດຢ່ອງ

ກວຽຈີຍສຶກຂາເປົ້າຍບເຫືບເຫືບເວື່ອງຄວາມ
ພິງພອໃຈກັບຄວາມຕ້ອງກາຮດ້ານຄຸນກາພບັນທີຕໍ່
ອັນຸຜູ້ໃຊ້ບັນທີຕ ກາຄວິ່າກາຫາຕະວັນອອກ ຄະນະ
ມນຸ່ຍຄາສຕົຮ໌ແລະສັງຄມຄາສຕົຮ໌ ມາວິທຍາລັຍ
ນູຽພາ ມີວັດຖຸປະສົງຄົມເພື່ອສຶກຂາຄວາມພິງພອໃຈ
ແລະຄວາມຕ້ອງກາຮດ້ານຄຸນກາພບັນທີຕໍ່
ກາຄວິ່າກາຫາຕະວັນອອກ ຄະນະມນຸ່ຍຄາສຕົຮ໌

ແລະສັງຄມຄາສຕົຮ໌ ມາວິທຍາລັຍນູຽພາ ຮຸ່ນປຶກຮ
ສຶກຂາ ແກສະໜັກ ແລະສຶກຂາຄຸນສນົມບັດີຂອງ
ບັນທີຕໍ່ທີ່ພິ່ງປະສົງຄົມເພື່ອສຶກຂາຄວາມພິງພອໃຈ
ໃນດ້ານທັກະຊະກາຮໃໝ່ກາຫາເກາຫລີ/ຈິນ/ຢູ່ປຸນ
ດ້ານຄວາມສາມາດທາງວິຊາກາຮ ເກາຫລີ/ຈິນ/ຢູ່ປຸນ
ແລະວິຊາສືບ ດ້ານຄວາມສາມາດໃນກາຮປົງບັດີ
ກາຮ ດ້ານຄຸນທົ່ວມແລະຈິວຍອຣມ ດ້ານ
ມນຸ່ຍສົມພັນທີ ເພື່ອນຳພລວິຈັນມາເປົ້າຍບເຫືບ

“ຜູ້ຂ່າຍສາດວາຈາຮ໌ ສາຂາວິຊາກາຫາຢູ່ປຸນ ກາຄວິ່າກາຫາຕະວັນອອກ ຄະນະມນຸ່ຍຄາສຕົຮ໌ແລະສັງຄມຄາສຕົຮ໌ ມາວິທຍາລັຍນູຽພາ
“ຜູ້ຂ່າຍຄາສຕົຮ໌ຈາຍ ສາຂາວິຊາກາຫາຢູ່ປຸນ ກາຄວິ່າກາຫາຕະວັນອອກ ຄະນະມນຸ່ຍຄາສຕົຮ໌ແລະສັງຄມຄາສຕົຮ໌ ມາວິທຍາລັຍ
ນູຽພາ; ຜູ້ອ່ານວຍກາຮສູນອົບເຈີນສຶກຂາແລະສົກນ້ານັ້ນຈຶ່ງ ມາວິທຍາລັຍນູຽພາ
“ອາຈາຍ ສາຂາວິຊາກາຫາເກາຫລີ ກາຄວິ່າກາຫາຕະວັນອອກ ຄະນະມນຸ່ຍຄາສຕົຮ໌ແລະສັງຄມຄາສຕົຮ໌ ມາວິທຍາລັຍນູຽພາ

น่าความแตกต่างและใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา ๒๕๕๓ และผลิตบัณฑิตให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด วิธีการวิจัยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรคือผู้ใช้บัณฑิตภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่สำเร็จปีการศึกษา ๒๕๕๐ การรวมข้อมูล ใช้วิธีการสัมภาษณ์สอบถามตามที่อยู่ของผู้ใช้บัณฑิตที่บัณฑิตแจ้ง ไว้กับภาควิชาภาษาตะวันออก โดยจัดส่งแบบสอบถามจำนวน ๗๔ ฉบับ ได้รับตอบกลับมาจำนวน ๖๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๖๗ ของแบบสอบถามที่ส่งไป 皱纹วิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติแบบพรรณนา เพื่อบรรยายลักษณะของข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างของความพึงพอใจต่อบัณฑิตคับความต้องการบัณฑิตที่พึงประสงค์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ การเปรียบเทียบผลประเมินความพึงพอใจต่อบัณฑิตภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๕๐ กับผลประเมินความต้องการบัณฑิตที่พึงประสงค์โดยผู้ใช้บัณฑิต ในด้านที่กำหนดไว้ & ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะการใช้ภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น ด้านความสามารถทางวิชาการภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น และวิชาชีพ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านมนุษยสัมพันธ์

พบว่า ผลความพึงพอใจที่ต่างกันว่าผลความต้องการ ได้แก่ ด้านทักษะการใช้ภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านความสามารถทางวิชาการภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพตามลำดับ ส่วนผลความพึงพอใจที่สูงกว่าผลความต้องการ ได้แก่ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ในภาพรวมผลการประเมินความพึงพอใจต่อบัณฑิตกับผลความต้องการบัณฑิตที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยความแตกต่างไม่มากนัก

คำสำคัญ: การเปรียบเทียบ, ความพึงพอใจ, ความต้องการ, คุณภาพบัณฑิต

ABSTRACT

This research, "The Comparative Study of User's Satisfaction and Need of Graduates Quality from the Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University", was aimed firstly to investigate the quality of the graduates from the Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University in academic year 2007, and secondly, to investigate the preferable qualifications of the graduates on (1) language use of all three languages (Chinese, Japanese and Korean) (2) academic and professional abilities (3) working performance (4) virtue and (5) human relation. The data received was used to frame the revision plan for academic year 2010 BA curricula and hopefully to be able to produce graduates responding to the

requirement of the labor market. The population was organizations employing graduates from the Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University of academic year 2007. Since this was a survey research, questionnaire was the data collecting tool. From 75 sets of questionnaire sent to those organizations, 68 sets of questionnaire were returned which was equal to 90.67%. The data was analyzed using descriptive statistic for finding the distinction of the satisfaction with the graduates and the need of the organizations for preferable graduates. The result was as followings.

In conclusion, after comparing the satisfaction of the organizations employing the graduates from the Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University of academic year 2007 with the need of the organizations for preferable graduates on 5 aspects: language use, academic and professional abilities, working performance, virtue, and human relation; it was found that the satisfaction levels of language use, working performance, virtue and academic ability were respectively lower than the level of the need. For the satisfaction level of human relation was higher than the level of the need. Overall means of satisfaction compared to the need of preferable graduates was not significantly different and the tendency was consistent.

Keyword : Comparative, Satisfaction, Need, Graduates Quality

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาได้เปิดสอนภาษาเกาหลี ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นมา บัณฑิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาส่วนใหญ่ทำงานในภูมิภาคตะวันออกและกรุงเทพมหานคร ซึ่งสังเกตได้จากการได้งานทำของบัณฑิตในแต่ละปีจากข้อมูลของค่ายประกอบที่ ๒ การเรียนการสอน เรื่อง ภาระการทำงานทำของบัณฑิต งานประกันคุณภาพของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

จากสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน การเรียนภาษาเกาหลี ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นได้รับความสนใจมากขึ้นทุกขณะ มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนหลายแห่งต่างเปิดสอนภาษาเกาหลี ภาษาจีนและภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเอกระดับปริญญาตรีเพิ่มขึ้นและมีความหลากหลายมากขึ้น อีกทั้งมีการขยายจำนวนการรับนิสิตเพิ่มขึ้นทุกปี เช่นกัน หากแต่การผลิตบัณฑิตด้านภาษาเกาหลี ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นได้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งด้านคุณภาพและบริมาณหรือไม่น้อย ปัญหาดังกล่าวจึงเป็นข้อกังวลที่ไม่มีคำตอบชัดเจน

การปรับปรุงหลักสูตรวิชาเอกภาษาเกาหลี หลักสูตรวิชาเอกภาษาจีนและหลักสูตรวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ระดับบัณฑิตศึกษา เป็นการกิจกรรมของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างหนึ่งด้วย ดังนั้นการปรับปรุง หลักสูตรที่มุ่งให้การผลิตบัณฑิตสอดคล้องกับ ความต้องการของสังคมทั้งด้านคุณภาพและ ปริมาณ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงและนำผลวิจัยมาใช้เป็น แนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตร์ บัณฑิต ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๓ ของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และอีกทั้งยัง เป็นการประกันคุณภาพการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมี ความจำเป็นต้องสำรวจข้อมูลจากผู้ใช้บัณฑิต ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและความต้องการ บัณฑิตที่เพิ่ง毕業 ของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย บูรพา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๐ เพื่อให้ทราบถึง ความพึงพอใจและความต้องการของบัณฑิตที่ เพิ่ง毕業 ในแต่ละด้าน เช่น ด้านทักษะการใช้ ภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น ด้านความสามารถทาง วิชาการเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ ด้าน ความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านคุณธรรม และจริยธรรม และด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรและการ จัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาความพึงพอใจด้าน คุณภาพของบัณฑิตภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๐ ในด้านทักษะการใช้ภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น ด้านความสามารถทางวิชาการเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และ ด้านมนุษยสัมพันธ์

๒. เพื่อศึกษาความต้องการบัณฑิตที่ พึงประสงค์ด้านภาษาเกาหลี ภาษาจีนและ ภาษาญี่ปุ่นในด้านทักษะการใช้ภาษาเกาหลี/ จีน/ญี่ปุ่น ด้านความสามารถทางวิชาการ เกาหลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ ด้านความสามารถ ในการปฏิบัติงาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านมนุษยสัมพันธ์

๓. เพื่อนำผลวิจัยมาศึกษาเปรียบ เทียบกัน โดยให้ทราบถึงความพึงพอใจและ ความต้องการด้านคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งจะ นำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร ศิลปศาสตร์บัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๖๓ และ ผลิตบัณฑิตให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด

ขอบเขตของการวิจัย

๑. เนื้อหาในการวิจัย เป็นการวิจัยเชิง สำรวจความพึงพอใจและความต้องการด้าน คุณภาพบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิตภาควิชา ภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

๒. ประชากรในการทำวิจัย คือ ผู้ใช้บันทึกทั้งหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนที่กำลังจ้างงานบันทึกภาษาไทย ตะวันออก คณะกรรมการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สำเร็จปีการศึกษา ๒๕๕๐ จำนวน ๗๕ คน

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

๑. เพื่อทราบถึงคุณภาพของบันทึกจากการประเมินโดยผู้ใช้บันทึกซึ่งจะเป็นมาตรฐานตัวบ่งชี้ตัวหนึ่งที่ใช้ประกอบการปรับปรุงหลักสูตรของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะกรรมการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาปี ๒๕๕๓ และเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงาน ในการจัดทำรายงานประจำปีการประเมินคุณภาพของหน่วยงาน

๒. เพื่อทราบถึงความต้องการของผู้ใช้บันทึกทางภาษาเก่าหลี/จีน/ญี่ปุ่น ซึ่งจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้หน่วยงานใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตภาษาไทยภาษาตะวันออก คณะกรรมการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ให้เหมาะสม และใช้เป็นแนวทางในการศึกษาระดับลึกต่อไป

๓. เพื่อทราบถึงความพึงพอใจและความต้องการด้านคุณภาพบันทึกของผู้ใช้บันทึกซึ่งจะเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการผลิตบันทึกที่พึงประสงค์ของภาควิชาภาษาไทยตะวันออก คณะกรรมการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตามความต้องการของหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจและความต้องการด้านคุณภาพบันทึกของผู้ใช้บันทึกภาษาไทยภาษาตะวันออก คณะกรรมการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพาในครั้งนี้ ออกแบบสอบถามเฉพาะผู้ใช้บันทึกทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่จ้างงานบันทึกภาษาไทยภาษาตะวันออกคณะกรรมการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๕๐

ประชากร

ประชากรเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้ใช้บันทึกทั้งในภาครัฐและเอกชนที่กำลังจ้างงานบันทึกภาษาไทยตะวันออก คณะกรรมการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา ๒๕๕๐ จำนวน ๗๕ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจและความต้องการด้านคุณภาพบันทึกจากผู้ใช้บันทึกโดยมีแบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในแบบสอบถาม แบ่งเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลที่เป้าของผู้ใช้บันทึกประกอบด้วย ชื่อหน่วยงาน ประเภทกิจการ สัญชาติของเจ้าของสถานประกอบการ สถานที่ตั้ง หมายเลขโทรศัพท์ และอีเมล์

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านคุณภาพบันทึกภาษาไทยภาษาตะวันออก คณะกรรมการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพาที่ปฏิบัติงานในองค์กรนั้น ๆ โดยแบ่งหัวข้อออกเป็น ๕ ตอน ได้แก่ ตอนที่ ๑ ด้านทักษะการใช้ภาษาเก่าหลี/จีนญี่ปุ่น ตอนที่ ๒ ด้านความสามารถทางวิชาการเก่าหลี/จีน/ญี่ปุ่น และวิชาชีพ ตอนที่ ๓ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ตอนที่ ๔ ด้านคุณธรรมและความจริยธรรม และตอนที่ ๕ ด้านมนุษยสัมพันธ์

เกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจต่อ บันทึกในแบบสอบถามส่วนที่ ๒ กำหนดการให้คะแนนโดยใช้มาตราส่วน (Rating Scale) ของ Likert แบ่งมาตราส่วนออกเป็น ๕ ลำดับ ดังนี้

- ๕ หมายถึง มีความพึงพอใจบันทึกในระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง มีความพึงพอใจบันทึกในระดับมาก
- ๓ หมายถึง มีความพึงพอใจบันทึกในระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง มีความพึงพอใจบันทึกในระดับน้อย
- ๑ หมายถึง มีความพึงพอใจบันทึกในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติ ของบันทึกที่พึงประสงค์ แบ่งหัวข้อออกเป็น ๕ ตอน ได้แก่ ตอนที่ ๑ ด้านทักษะการใช้ภาษาเก่าหลี/จีน/ญี่ปุ่น ตอนที่ ๒ ด้านความสามารถทางวิชาการเก่าหลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ ตอนที่ ๓ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ตอนที่ ๔ ด้านคุณธรรมและความจริยธรรม และตอนที่ ๕ ด้านมนุษยสัมพันธ์

เกณฑ์การให้คะแนนคุณสมบัติบันทึกที่ พึงประสงค์ในแบบสอบถามส่วนที่ ๓ กำหนดการให้คะแนน ดังนี้

- ๕ หมายถึง มีความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด
- ๔ หมายถึง มีความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์ในระดับมาก
- ๓ หมายถึง มีความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง
- ๒ หมายถึง มีความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์ในระดับน้อย
- ๑ หมายถึง มีความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวม ข้อมูลความพึงพอใจและความต้องการด้าน คุณภาพบันทึกของผู้ใช้บันทึกโดยมีวิธีการ รวบรวมข้อมูลดังนี้

๑. ขอรายชื่อบันทึกที่ทำการศึกษาใน ปี ๒๕๖๐ และข้อมูลการทำงานจากภาควิชา ภาษาตะวันออก ซึ่งประกอบด้วย ภาษา เก่าหลี ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น เพื่อนำไป ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๒. ออกแบบแบบสอบถามเรื่องความพึง พอใจและความต้องการด้านคุณภาพบันทึก

ของผู้ใช้บันทึกภาควิชาภาษาตะวันออกคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อใช้สำรวจผู้ใช้บันทึกของภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๐

๓. เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ โดยส่งแบบสอบถามไปยังหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีการจ้างงานบันทึกภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๐ จำนวน ๗๕ ฉบับ ได้รับตอบกลับมาจำนวน ๖๘ ฉบับ

๔. จัดกลุ่มข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

๑. สมการร้อยละ (%)

$$\frac{X \times 100}{N}$$

X = จำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

N = จำนวนแบบสอบถามที่นำมาหาค่าร้อยละ

๒. ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum^x}{N}$$

- \bar{X} = ค่าเฉลี่ย
- \sum^x = ผลรวมของข้อมูล
- N = จำนวนข้อมูล

๓. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x - \bar{x})^2}{N}}$$

S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = ข้อมูลแต่ละจำนวน

\bar{X} = ค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลนั้น

n = จำนวนข้อมูลทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (The Statistical Package for Social Sciences) และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตาราง และแผนภูมิ

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ ๑ ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของหน่วยงานผู้ใช้บันทึกทั้งภาครัฐและเอกชน ใช้สถิติแบบพ回想นาเพื่อใช้รายยลักษณะของข้อมูลเป็นร้อยละ (Percentage)

๒. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ ๒ เป็นการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บันทึกที่มีต่อบันทึกภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๐ โดยกำหนดค่าเฉลี่ยในการประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๕๑-๕.๐๐

แสดงว่า พึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๓.๕๑-๔.๕๐

แสดงว่า พึงพอใจ

ค่าเบี้ยร่วยว่าง ๒.๕๑-๓.๕๐	แสดงว่า พึงพอใจปานกลาง
ค่าเบี้ยร่วยว่าง ๑.๕๑-๒.๕๐	แสดงว่า พึงพอใจน้อย
ค่าเบี้ยร่วยว่าง ๑.๐๐-๑.๕๐	แสดงว่า พึงพอใจที่สุด
๓. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ ๓ เกี่ยวกับคุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยกำหนดค่าเฉลี่ยในการประเมิน ดังนี้	๓. การสำรวจความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเบี้ยร่วยว่าง ๔.๕๑-๕.๐๐	แสดงว่า พึงประสงค์มากที่สุด
ค่าเบี้ยร่วยว่าง ๓.๕๑-๔.๕๐	แสดงว่า พึงประสงค์มาก
ค่าเบี้ยร่วยว่าง ๒.๕๑-๓.๕๐	แสดงว่า พึงประสงค์ปานกลาง
ค่าเบี้ยร่วยว่าง ๑.๕๑-๒.๕๐	แสดงว่า พึงประสงค์น้อย
ค่าเบี้ยร่วยว่าง ๐.๐๐-๑.๕๐	แสดงว่า พึงประสงค์น้อยที่สุด

ผลการวิจัย
ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บัณฑิต
หน่วยงานที่ใช้บัณฑิตภาควิชาภาษา
ตะวันออก คณานุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพาทั้งภาครัฐและเอกชน มี

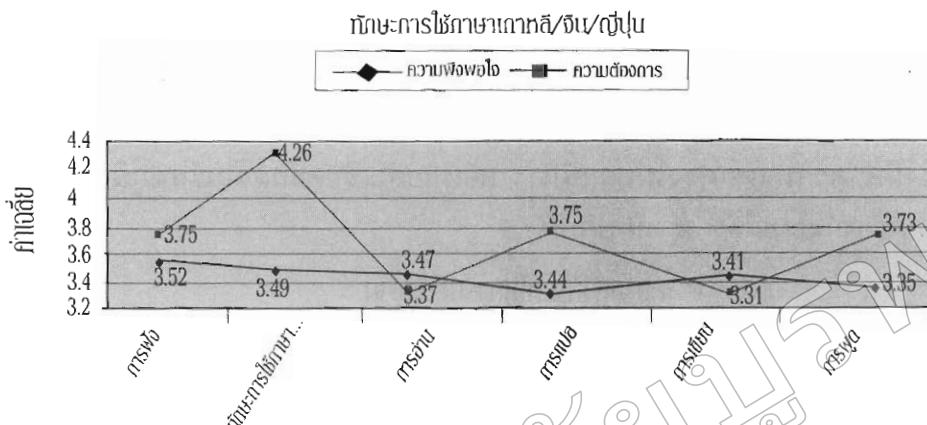
สัดส่วนดังนี้ เป็นหน่วยงานภาครัฐเป็นร้อยละ ๙๙.๘๑ และเป็นหน่วยงานภาครัฐ เป็นร้อยละ ๑๐.๒๙ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สถานประกอบการที่จ้างบัณฑิตในภาคเอกชนส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ ๙๕ สถานประกอบการที่มีนายจ้างเป็นชาวต่างชาติคิดเป็นร้อยละ ๖๐ เป็นชาวไทยคิดเป็นร้อยละ ๔๐ ภารสำราจข้อมูลทำโดยส่งแบบสอบถามผู้ใช้บัณฑิตทั้งหมด ๙๕ ชุด ได้รับตอบคัดมาเป็นจำนวน ๖๘ ชุด

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจและความต้องการด้านคุณภาพบัณฑิต

จากการวิจัยดังกล่าวข้างต้นทำให้ทราบข้อแตกต่างของความพึงพอใจและความต้องการด้านคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนี้

๑. ด้านทักษะการใช้ภาษาบาลี/จีน/ญี่ปุ่น

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อบัณฑิตต่างๆ ค่าความต้องการบัณฑิตที่พึงประสงค์อยู่หลักด้าน ได้แก่ ทักษะการใช้ภาษาโดยรวม การพูด การแปล และการฟัง ส่วนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อบัณฑิตที่มีค่าสูงกว่าค่าความต้องการบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ด้านการอ่าน และการเขียน (ดังรายละเอียดแสดงในแผนภูมิที่ ๑)

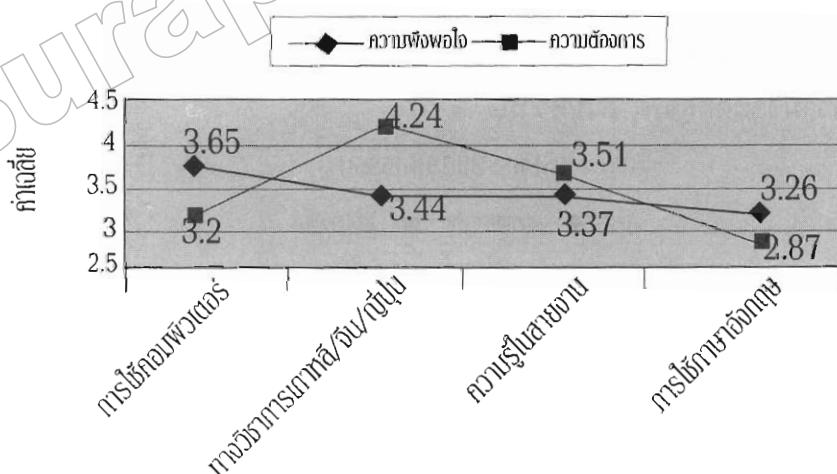
แผนภูมิที่ ๑ ความแตกต่างของผลความพึงพอใจกับความต้องการบันทึกที่เพิ่งประสบ ด้านทักษะการใช้ภาษาทางภารกิจ/เงิน/ญี่ปุ่น

๒. ด้านความสามารถทางวิชาการภาษาทางภารกิจ/เงิน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อบันทึกที่ตั่งกว่าค่าความต้องการบันทึกที่เพิ่งประสบคือ ความสามารถทางวิชาการด้านภาษาทางภารกิจ/เงิน/ญี่ปุ่น และความรู้ในสายงาน

ที่รับผิดชอบ ส่วนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อบันทึกที่สูงกว่าค่าความต้องการบันทึกที่เพิ่งประสบคือ ความสามารถทางวิชาการ ใช้คอมพิวเตอร์ ความสามารถในการใช้ภาษา อังกฤษ (ดังรายละเอียดแสดงในแผนภูมิ ๒)

ความสามารถทางวิชาการทางภารกิจ/เงิน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ

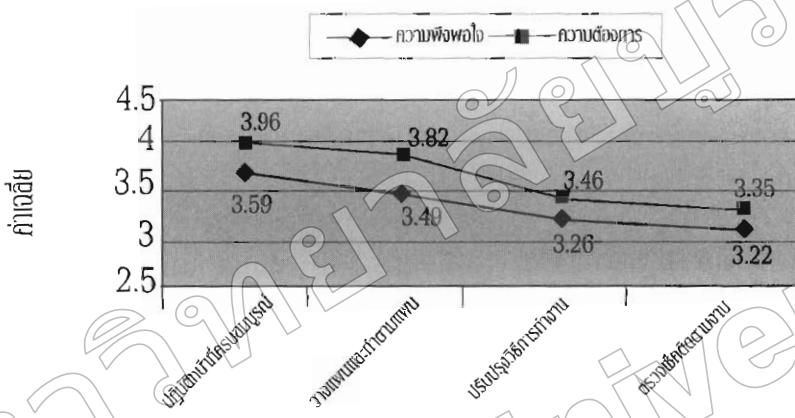

แผนภูมิ ๒ ความแตกต่างของผลความพึงพอใจกับความต้องการบันทึกที่เพิ่งประสบด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน

๓. ความสามารถในการปฏิบัติงานค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อบัญชิตต่างกับค่าความต้องการบัญชิตที่พึงประสงค์ในทุกด้าน ซึ่งมีค่าความแตกต่างไม่มากนักแต่มีความสอดคล้องกันโดยมีลำดับดังนี้ ปฏิบัติ

หน้าที่ได้อย่างครบถ้วน วางแผนและทำตามแผนที่กำหนด ปรับปรุงงานและวิธีการทำงานให้ทันสมัย และตรวจเช็คติดตามงานที่ทำ (ดังรายละเอียดแสดงในแผนภูมิ ๓)

ความสำนารถในการปฏิบัติงาน

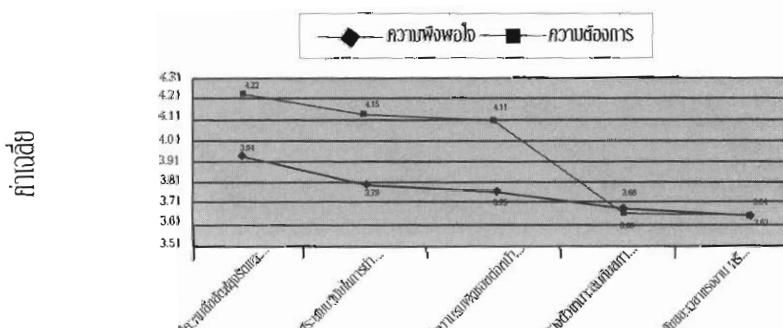

แผนภูมิ ๓ ความแตกต่างของผลความพึงพอใจกับความต้องการบัญชิตที่พึงประสงค์ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน

๔. ด้านคุณธรรมและจริยธรรมค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อบัญชิตต่างกับค่าความต้องการบัญชิตที่พึงประสงค์ มีลำดับดังนี้ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่การทำงาน มีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ส่วนความ

พึงพอใจต่อบัญชิตกับค่าต้องการบัญชิตที่พึงประสงค์ด้านการวางแผนด้วยเหมาะสม และการเสียสละ แรงงาน ทรัพย์เพื่อองค์กรมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน (ดังรายละเอียดแสดงในแผนภูมิ ๔)

จริยธรรมและคุณธรรม

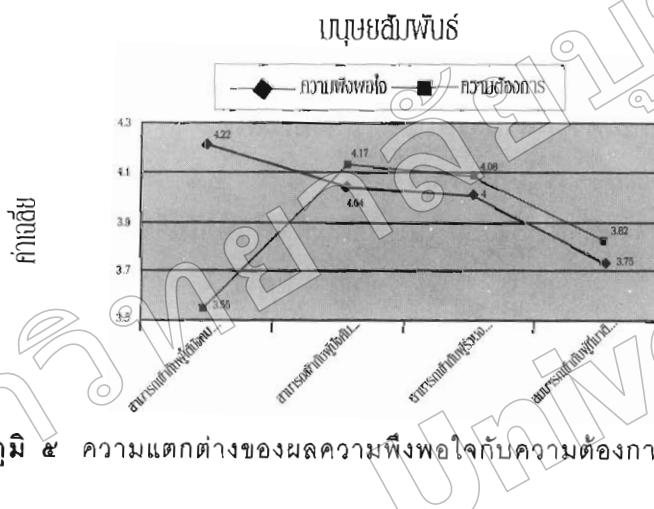

แผนภูมิ ๔ ความแตกต่างของผลความพึงพอใจกับความต้องการบัญชิตที่พึงประสงค์ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

๕. ด้านมนุษยสัมพันธ์

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อบันทึก ต่ำกว่าค่าความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์ เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ความสามารถเข้ากับผู้บังคับบัญชา สามารถเข้ากับผู้ร่วมงาน และ สามารถเข้ากับผู้มาติดต่อกับหน่วยงานหรือ

องค์กร ซึ่งมีค่าความแตกต่างไม่มากนัก แต่มีความสอดคล้องกัน เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ในแต่ละด้าน ด้านความสามารถเข้ากับผู้ใต้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงกว่าค่าความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์อยู่มาก (ดังรายละเอียดแสดงในแผนภูมิ ๕)

แผนภูมิ ๕ ความแตกต่างของผลความพึงพอใจกับความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์ด้านมนุษยสัมพันธ์

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ ดังนี้

๑. ผลการวิจัยด้านความพึงพอใจของผู้ใช้บันทึก

๑.๑ ผลการวิจัยประเมินความพึงพอใจต่อบันทึกภาควิชาภาษาตะวันออก คณานุชยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๐ ที่กำหนดไว้ ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะการใช้ภาษาเกนลี/จีน/ญี่ปุ่น ด้านความสามารถทางวิชาการภาษาเกนลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านมนุษยสัมพันธ์

พบว่า ในภาพรวมของความพึงพอใจจัดอยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจที่สูงที่สุด ได้แก่ ด้านมนุษยสัมพันธ์ รองมาคือ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านทักษะการใช้ภาษาเกนลี/จีน/ญี่ปุ่น ตามลำดับ สรุปได้ว่า ผู้ใช้บันทึกพึงพอใจต่อบันทึกภาควิชาภาษาตะวันออก คณานุชยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๐ ในด้านมนุษยสัมพันธ์สูงกว่าด้านอื่น ๆ

จากผลการวิจัยข้างต้นที่สอดคล้องกับการที่ภาควิชาภาษาตะวันออกจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องตลอดปี ทำให้นิสิตได้รับความรู้และประสบการณ์อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง

ที่ทำให้นิสิตมีมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานร่วมมือกันเป็นหมู่คณะและสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ประกอบกับภาษาคุณภาษาตะวันออกมีการติดต่อกับประเทศเจ้าของภาษาอยู่ตลอด ทำให้มีการพัฒนาอยู่เรื่อยๆ นับเป็นโอกาสที่ดีที่ทำให้นิสิตคุณเคยกับเจ้าของภาษาอีกด้วย

๑.๒ ในภาพรวมของความพึงพอใจในด้านที่ต่างกันว่าด้านข้างต่อไปนี้ คือ ความสามารถในการปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย ๓.๓๙) เมื่อพิจารณาในรายข้อ ความพึงพอใจในลำดับสุดท้ายในแต่ละด้าน ได้แก่

๑.๒.๑ ด้านทักษะการใช้ภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น ได้แก่ ทักษะด้านการพูด ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.86)

๑.๒.๒ ด้านความสามารถทางวิชาการภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.91)

๑.๒.๓ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ตรวจเช็คติดตามงานที่ทำ ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.88)

๑.๒.๔ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ได้แก่ การเสียสละเวลา แรงงาน ทรัพย์ หรือสิ่งอื่นๆ เพื่อองค์กร ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 0.86)

๑.๒.๕ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ได้แก่ สามารถเข้ากับผู้ที่มาติดต่อกับหน่วยงานหรือองค์กรได้ดี ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.78)

จากผลการวิจัยข้างต้นซึ่งสอดคล้องกับจุดอ่อนของกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

ของภาควิชาภาษาตะวันออกโดยกิจกรรมส่วนใหญ่เน้นการให้ความรู้ทางวัฒนธรรมและศิลปะเป็นสำคัญ แต่ขาดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถด้านการจัดการ ประกอบกับหลักสูตรของภาควิชาภาษาตะวันออกไม่มีการบรรจุรายวิชาการฝึกงานอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้ขาดการพัฒนาด้านทักษะการใช้ภาษาในที่สาธารณะ

๒. ผลการวิจัยด้านความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์

๒.๑ ผลการวิจัยประเมินความต้องการบันทึกภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่นที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านทักษะการใช้ภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น ด้านความสามารถทางวิชาการภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น และวิชาชีพ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านมนุษยสัมพันธ์ พบว่า ในภาพรวมของความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์จัดอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านทักษะการใช้ภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น ตามลำดับ

จากสภาพสังคมในปัจจุบัน ความอยู่รอดขององค์กรเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญที่สุด ดังนั้นองค์กรจึงต้องการผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนมนุษยสัมพันธ์ในการนำพาองค์กรให้ก้าวหน้าไปได้ด้วยความมั่นคง ในขณะที่ความพึงพอใจต่อบันทึกในภาคตะวันออกพบว่า ผู้ใช้บันทึกมีความพึงพอใจบันทึกในด้านมนุษยสัมพันธ์มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งรองลงมาคือ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และการใช้ภาษา ตามลำดับ จากผลการวิจัย

เปรียบเทียบพบว่า การจัดกิจกรรมนิสิตควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมให้มากยิ่งขึ้น

๒.๒ ในภาพรวมของความต้องการในด้านที่สำคัญที่สุดนี้ คือ ด้านความสามารถทางวิชาการภาษาเกนลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ เมื่อพิจารณาในรายข้อทั้งหมด ๒๓ ข้อ ความต้องการที่จัดอยู่ในระดับมากที่สุดมี ๗ ข้อ มีลำดับ ดังนี้ ด้านทักษะรวม ด้านความสามารถทางวิชาการภาษาเกนลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ความสามารถเข้ากับผู้บังคับบัญชา ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ภาระงาน และความสามารถเข้ากับผู้ร่วมงาน ในด้านการทำงาน ความสามารถในวิชาชีพของตน จึงมีความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ แต่ความพึงพอใจต่อบัณฑิตของภาคตะวันออก กลับมีความเด่นชัดในด้านมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องปรับปรุงและเพิ่มความเข้มข้นทางวิชาการและทักษะความสามารถในการใช้ภาษาให้มากยิ่งขึ้น

ส่วนความต้องการที่จัดอยู่ในระดับต่ำสุด คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาในรายข้อ ความต้องการในลำดับสุดท้ายในแต่ละด้าน ได้แก่

๒.๒.๑ ด้านทักษะการใช้ภาษาเกนลี/จีน/ญี่ปุ่น ได้แก่ ทักษะด้านการเขียน ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 0.59)

๒.๒.๒ ด้านความสามารถทางวิชาการภาษาเกนลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 1.20)

๒.๒.๓ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การตรวจเช็คติดตามงานที่ทำ ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 1.22)

๒.๒.๔ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ได้แก่ การเสียสละเวลา แรงงาน ทรัพย์ หรือสิ่งอื่น ๆ เพื่อองค์กร ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 1.44)

๒.๒.๕ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ได้แก่ สามารถเข้ากับผู้ใต้บังคับบัญชาได้ดี ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 1.20)

จากการเปรียบเทียบพบว่า สิ่งที่ผู้ใช้บัณฑิตพึงพอใจต่อบัณฑิต ค่อนข้างสอดคล้องกับความพึงพอใจและความต้องการด้านคุณภาพบัณฑิตที่พึงประสงค์ เช่น เนื่องจากหน้าที่รับผิดชอบที่มุ่งเน้นในเรื่องการประสานงานและเน้นการติดต่อเจ้าของภาษาเป็นหลัก ผู้ใช้บัณฑิตต้องการบัณฑิตที่มีความสามารถในด้านการสื่อสารด้านภาษา ซึ่งบัณฑิตของภาควิชาฯ เองก็มีทักษะความสามารถตรงกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ส่วนด้านการตรวจเช็คติดตามงาน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจและความต้องการค่อนข้างต่ำ ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากการบ่ายานที่รับผิดชอบ

จากการเปรียบเทียบผลความพึงพอใจต่อบัณฑิตภาควิชาภาษาตะวันออก คณานุรักษศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รุ่นปีการศึกษา ๒๕๖๐ กับผลความต้องการบัณฑิตที่พึงประสงค์โดยผู้ใช้บัณฑิตใน ๕ ด้านที่กำหนด อันได้แก่ ด้านทักษะการใช้ภาษาภาษาเกนลี/จีน/ญี่ปุ่น ด้านความสามารถทางวิชาการภาษาเกนลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้าน

ຄຸນຮຽນແລະຈິຍຮຽນ ແລະດ້ານມຸນໜີຍ
ສົມພັນນີ້ ພບວ່າ ພລຄວາມພຶ້ງພອໃຈທີ່ຕໍ່ກ່າວຳຜລ
ຄວາມຕ້ອງກາງ ໄດ້ແກ່ ດ້ານທັກະກາງໃຊ້ພາຫຼາ
ເກາຫລີ/ຈືນ/ຢູ່ປຸ່ນ ດ້ານຄວາມສາມາດໃນກາງ
ປົງປັດງານ ດ້ານຄຸນຮຽນແລະຈິຍຮຽນ ແລະ
ດ້ານຄວາມສາມາດທາງວິຊາກາງພາຫຼາເກາຫລີ/
ຈືນ/ຢູ່ປຸ່ນ ຕາມລຳດັບ

ພລຄວາມພຶ້ງພອໃຈຕໍ່ອຄຸນພາບັນທຶກທີ່
ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍຕໍ່ກ່າວຳເນື້ອເຫັນກັບຄວາມຕ້ອງກາງ
ຂອງຜູ້ໃຊ້ບັນທຶກ ໂດຍເຮັງລຳດັບຄ່າເຂົ້າລື່ຍຄວາມ
ໜ່າງຈາກມາກໄປນ້ອຍໃນແຕ່ລະດ້ານດັ່ງນີ້

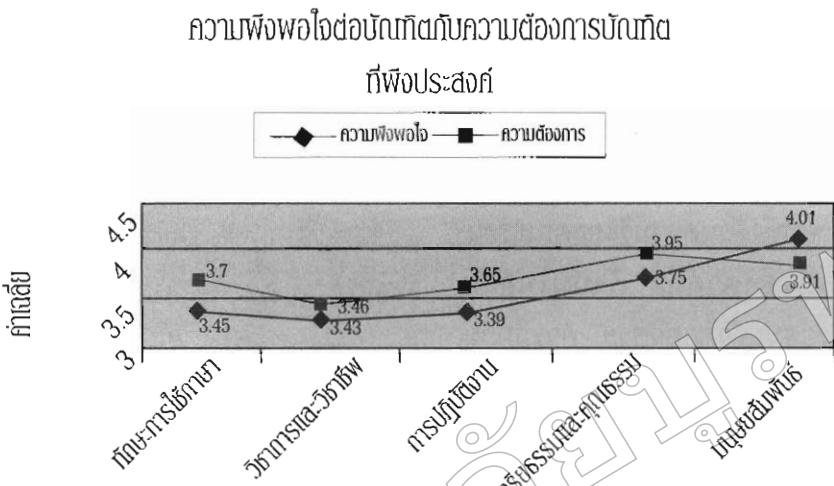
(១) ດ້ານຄວາມສາມາດໃນກາງປົງປັດງານ
ຄ່າເຂົ້າລື່ຍຂອງຄຸນພາບັນທຶກທີ່ຕ້ອງເຮັງ
ແກ້ໄຂ ດືກ ປົງປັດທິນ້າທີ່ໄດ້ອ່າງຄວບຄ້ວນ
ສມູ່ຮູ່ນ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍໜ່າງຈາກຄວາມຕ້ອງກາງຂອງ
ຜູ້ໃຊ້ບັນທຶກມາກທີ່ສຸດ ແຕ່ເນື້ອພິຈາຮນາໃນຮາຍ້ອ້າ
ພລປະເມີນຄວາມພຶ້ງພອໃຈໃນດ້ານນີ້ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍສູງ
ກ່າວໜ້ອອື່ນໆ

(២) ດ້ານທັກະກາງໃຊ້ພາຫຼາເກາຫລີ/
ຈືນ/ຢູ່ປຸ່ນ ຄ່າເຂົ້າລື່ຍຂອງຄຸນພາບັນທຶກທີ່ຕ້ອງເຮັງ
ແກ້ໄຂ ດືກ ທັກະໂດຍຮວມ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍໜ່າງຈາກ
ຄວາມຕ້ອງກາງຂອງຜູ້ໃຊ້ບັນທຶກມາກທີ່ສຸດ ແຕ່ເນື້ອ
ພິຈາຮນາພລຄວາມພຶ້ງພອໃຈ ທັກະດ້ານກາງພິ້ງມີ
ຄ່າເຂົ້າລື່ຍຄວາມພຶ້ງພອໃຈສູງສຸດ

(៣) ດ້ານຈິຍຮຽນແລະຄຸນຮຽນ ດ່າ
ເຂົ້າລື່ຍຂອງຄຸນພາບັນທຶກທີ່ຕ້ອງເຮັງແກ້ໄຂ ດືກ
ຄວາມນີ້ຈະເປັນວິນຍິໃນກາງທຳກຳ ດຽວຕ່ອງເລາ
ແລະຄວາມຮັບຜິດຂອບຕ່ອນໜ້າທີ່ກາງ ມີຄ່າ
ເຂົ້າລື່ຍໜ່າງຈາກຄ່າຄວາມຕ້ອງກາງຂອງຜູ້ໃຊ້ບັນທຶກ
ມາກທີ່ສຸດ ແຕ່ເນື້ອພິຈາຮນາພລຄວາມພຶ້ງພອໃຈ
ຄວາມນີ້ຂອງສົດຍ໌ສຸຈຸຮົດແລະໄວ້ຈາງໃຈໄດ້ ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍ
ຄວາມພຶ້ງພອໃຈສູງສຸດ

(៤) ດ້ານຄວາມສາມາດທາງວິຊາກາງ
ພາຫຼາເກາຫລີ/ຈືນ/ຢູ່ປຸ່ນແລະວິຊາເປີພ ດ່າເຂົ້າລື່ຍ
ຂອງຄຸນພາບັນທຶກທີ່ຕ້ອງເຮັງແກ້ໄຂ ດືກ ຄວາມ
ສາມາດທາງວິຊາກາງໃນພາຫຼາເກາຫລີ/ຈືນ/ຢູ່ປຸ່ນ
ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍໜ່າງຈາກຄວາມຕ້ອງກາງຂອງຜູ້ໃຊ້ບັນທຶກ
ມາກທີ່ສຸດ ແຕ່ເນື້ອພິຈາຮນາພລຄວາມພຶ້ງພອໃຈ
ຄວາມສາມາດໃນກາງໃຊ້ຄອມພິວເຕອີໃນກາງ
ປົງປັດງານມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍຄວາມພຶ້ງພອໃຈສູງສຸດ

ສະພລຄວາມພຶ້ງພອໃຈຕໍ່ອຄຸນພາບ
ບັນທຶກທີ່ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍສູງກ່າວໜ້ອເຫັນກັບຄວາມ
ຕ້ອງກາງຂອງຜູ້ໃຊ້ບັນທຶກ ດືກ ດ້ານມຸນໜີຍສົມພັນນີ້
ເນື້ອພິຈາຮນາໃນຮາຍ້ອ້າ ສິ່ງທີ່ຕ້ອງກາງແກ້ໄຂເຮັງ
ດ່ວນ ດືກ ຄວາມສາມາດໃນກາງເຂົ້າກັບຜູ້ບັງຄັບ
ບ້ານໜ້າທີ່ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍໜ່າງຈາກຄວາມຕ້ອງກາງຂອງ
ຜູ້ໃຊ້ບັນທຶກມາກ ແຕ່ເນື້ອພິຈາຮນາໃນຮາຍ້ອ້າ
ຄວາມສາມາດໃນກາງເຂົ້າກັບຜູ້ໃຫ້ບັງຄັບບ້ານໜ້າ
ມີຄ່າເຂົ້າລື່ຍສູງເກີນກ່າວໜ້ອຄວາມຕ້ອງກາງຂອງຜູ້ໃຊ້
ບັນທຶກ

แผนภูมิ ๖ ความแตกต่างของผลความพึงพอใจกับความต้องการบันทึกที่พึงประสงค์ในแต่ละด้าน

ข้อเสนอแนะ

๑. จากการวิจัยศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจกับความต้องการด้านคุณภาพบันทึกของผู้ใช้บันทึก พบร่วมกับสิ่งที่ต้องแก้ไข เร่งด่วนด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน คือ การปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งมีแนวทางในการแก้ไข คือ ภาควิชาฯ ควรให้ความสำคัญกับการฝึกงานของนิสิต เพื่อให้นิสิตได้เรียนรู้กระบวนการทำงานเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน มีจุดบันทึกภาควิชาภาษาตะวันออก แม้จะมีการฝึกงานแต่โดยมากเป็นลักษณะสมมาร์ใจขอฝึกงานเอง ดังนั้นเห็นสมควรว่าการบรรจุการฝึกงานให้เป็นรายวิชาในหลักสูตรจะเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาบันทึกให้มีคุณภาพตามที่พึงประสงค์อย่างเป็นระบบ

๒. จากการวิจัยเปรียบเทียบความพึงพอใจกับความต้องการด้านคุณภาพบันทึก

ของผู้ใช้บันทึก พบร่วมกับสิ่งที่ต้องแก้ไขเร่งด่วนด้านทักษะการใช้ภาษาเกาหลี/จีน/ญี่ปุ่น คือทักษะโดยรวม ทักษะการพูด และทักษะการแปลตามลำดับ จากการสำรวจบันทึกภาควิชาภาษาตะวันออกทำงานในภาคเอกชนร้อยละ ๙๙.๗๑ ซึ่งมีนายจ้างเป็นชาวต่างชาติถึงร้อยละ ๖๐ โดยมีหน้าที่ต้องติดต่อบรรสปันงานด้วยการใช้ภาษาเกาหลี จีน และญี่ปุ่นในการสื่อสาร ดังนั้นการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบันทึก สาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ของภาควิชาภาษาตะวันออก คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ควรนำผลการวิจัยนี้มาใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มทักษะโดยรวมทักษะการพูด และทักษะด้านการแปลให้มากยิ่งขึ้น

๓. จากการวิจัยเปรียบเทียบความพึงพอใจกับความต้องการด้านคุณภาพบันทึกของ

ผู้ใช้บัณฑิต พบว่า สิ่งที่ต้องแก้ไขเร่งด่วนด้านคุณธรรมและจริยธรรม คือ ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน และตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน การผลิตบัณฑิตที่มีความเพียบพร้อมทั้งด้านความรู้และคุณธรรม และจริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนของภาควิชายุ ความมีการภาคขันในเรื่องของระเบียบวินัย ความรับผิดชอบในงานที่มอบหมายให้ พร้อมทั้งสอดแทรกจริยธรรมด้านอื่นๆ ควบคู่กันไป

๔. จากการวิจัยเปรียบเทียบความพึงพอใจกับความต้องการด้านคุณภาพบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต พบว่า สิ่งที่ต้องแก้ไขเร่งด่วนด้านความสามารถทางวิชาการภาษาเก่าหลี/จีน/ญี่ปุ่นและวิชาชีพ คือ บัณฑิตสายภาษา นอกจากจะต้องมีความเพียบพร้อมในทักษะด้านต่างๆ แล้ว ความสามารถทางวิชาการภาษาเก่าหลี/จีน/ญี่ปุ่น ซึ่งรวมถึงความรู้รอบด้านวัฒนธรรมก็เป็นสิ่งที่ละเอียดไม่ได้ เพราะความรู้ความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมจะเป็นพื้นฐานในการทำงานให้มีประสิทธิภาพใน การติดต่อสื่อสารมากยิ่งขึ้น สำหรับความ

สามารถด้านการใช้คอมพิวเตอร์ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ได้รับการประเมินว่าเพียงพอใจในระดับมาก ก็ยังคงต้องรักษามาตรฐานไว้

๕. จากการวิจัยเปรียบเทียบความพึงพอใจกับความต้องการด้านคุณภาพบัณฑิตของผู้ใช้บัณฑิต พบว่า สิ่งที่ต้องแก้ไขเร่งด่วนด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ ความสามารถในการเข้ากับผู้บังคับบัญชา ความสามารถในการเข้ากับผู้ที่มาติดต่อกับหน่วยงานหรือองค์กรตามลำดับ ซึ่งแนวทางแก้ไขในการปรับปรุงด้านมนุษยสัมพันธ์ของบัณฑิตนี้ สามารถกระทำได้โดยการสอนแทรกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาตินั้น ๆ จัดให้นิสิตได้มีประสบการณ์ทำกิจกรรมร่วมกับบุคลากร นอก ซึ่งจะเป็นการปูพื้นความเข้าใจและเป็นการเปิดโอกาสให้นิสิตได้เรียนรู้การสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่นดียิ่งขึ้น สำหรับความสามารถในการเข้ากับผู้ใต้บังคับบัญชาแน่นอนว่า เป็นคุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งควรรักษาไว้ระดับ

បរຣານຸກຣມ

ກຽມອາຊື້ວິທະກາ. (2530). ທາງກ່າວໜ້າໃນງານແລະຫົວດີ. ກຽມເທິງ: ກອງແພັນງານ ກຽມອາຊື້ວິທະກາ.
ຈລວຍ ຫົວດີດາກ ແລະຄນະ. (2540). ກາຣີທະກາຄຸມກາພບັນທຶນມາວິທະຍາລັຍສັງລານຄວິມທີ່. ສົງຂລາ:
ມາວິທະຍາລັຍສັງລານຄວິມທີ່.

ເຈລີມເຝົາ ອຈລະນັນທີ່ ແລະຄນະ. (2545). ລາຍງານກາຣວິຈີຍ ເຊິ່ງ ພລຜລິດຂອງສດາບັນອຸດມີກິດາແລະ
ຄຸນກາພກກາຮ່າງການຂອງບັນທຶນ. ກຽມເທິງ: ມາວິທະຍາລັຍຮາມດຳແນງ.

ຫາຕີ ເມືອງນາໂພທີ່. (2532). ຄຸນສົມບັດຂອງບັນທຶນທີ່ສອດຄລ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງກາຮ່າງຂອງກາກເອກະນຸມ.
ກຽມເທິງ: ມາວິທະຍາລັຍປ່ອງກັນຮາຊາຄາຈັກຮ່າງ.

ມາວິທະຍາລັຍບຸຮົພາ ຄະນະມນຸຍົຍຄາສຕົວແລະສັງຄມຄາສຕົວ ຈຳກັດກຳນົດຄຸນກາພ. (2552). ກາວກາຮ່າງ
ການທຳຂອງບັນທຶນ. ວັນທີສືບຄັນຂໍ້ມູນ 24 ມິຖຸນາຍັນ 2552, ຈາກ <http://www.husot.buu.ac.th/Department/new-secret/qa/index.htm>.

ວັນຈີຍ ຂາວຈັນທີ່. (2547). ຄວາມພຶ້ງພອໃຈຂອງນາຍຈ້າງທີ່ມີຕ່ອບັນທຶນຄະວິຄວາຮ່ວມຄາສຕົວ
ມາວິທະຍາລັຍເຊີ່ງໃໝ່. ເຊີ່ງໃໝ່: ມາວິທະຍາລັຍເຊີ່ງໃໝ່,
ສີວຽກຮັນ ສົງລັບຖາວອນ. (2547). ຄຸນລັກຊະນະຂອງບັນທຶນທີ່ມີຜລຕ່ອກາຈ້າງການຂອງບັນທຶນ
ມາວິທະຍາລັຍທັກຊືນ. ສົງຂລາ: ມາວິທະຍາລັຍທັກຊືນ.

ສຳນັກນາຍກັບຮູມນຕີ. ສຳນັກນານຄະນະການພັດນາກາຮ່າງສະຫຼຸງກິຈແລະສັງຄມແຮ່ງໝາດ. ກອງວາງແພນ
ທັກພາກມນຸຍົຍ. (2531). ກາວວິເຄາະໜໍ່ຄວາມຕ້ອງກາຮ່າງກຳລັງຄນາກາເອກະນຸມ: ຕຳແໜ່ງງານວ່າງ
ຂອງໜ່ວຍແນະແນວທາງກາຣີທະກາແລະອ້າພີໃນສດາບັນຈະດັບອຸດມີກິດາ. ກຽມເທິງ: ຜ່າຍການມືການທຳ
ແລະຄ່າຈ້າງ ກອງຈາງແນນທັກພາກມນຸຍົຍ ສຳນັກນານຄະນະການພັດນາກາຮ່າງສະຫຼຸງກິຈແລະ
ສັງຄມແຮ່ງໝາດ.

Maslow, A. M. (1970). *Motivation and Personality* (2 nd ed.). New York: Harper & Row
Publisher.